

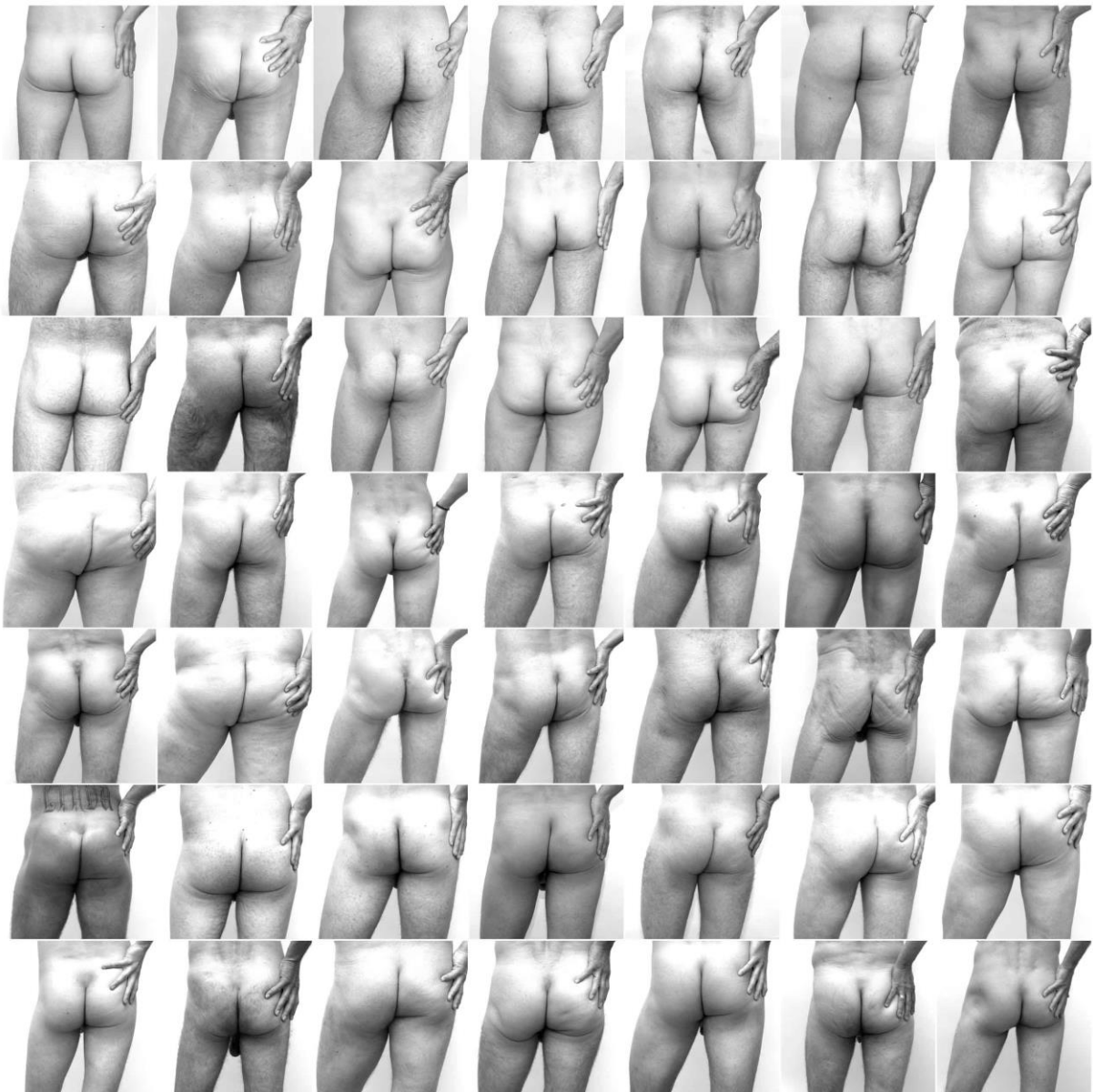

Statief

Nieuwsbrief Fotoschool Statief

Utrecht, november 2014

Bijzonder project van student Bettina van Fotoschool Statief !

Het idee ontstond als grap naar aanleiding van een briefkaartje met de achterkant van het beeld 'David' van Michelangelo. Het resultaat zag ik meteen voor me, maar de uitvoering kon ik niet overzien.

Het werd een olijk gespreksonderwerp. De mannen die ik benaderde om te poseren, reageerden heel verschillend. Sommigen weigerden, soms met de toevoeging "het mag wel van mijn vriendin!", anderen twijfelden maar gingen toch overstag. Er waren vrouwen die hun man stuurden, ook als ik hem niet kende! Eenmaal was er een boze echtgenote. Verzet bleek ook uit onvoorziene hoek te komen: een model vertelde zijn dochter in het bijzijn van haar vriendje over zijn medewerking. De dochter later: "móést je dat nou vertellen!?"

En hoe gaat zo'n shoot dan? Als een pasfoto. Met je voeten op een gemarkeerde plek staan, hand op heup, ik roep nog wat aanwijzingen, klik, klak en klaar. Sommige mannen waren voorzichtig, die gingen eerst gekleed de pose oefenen. Anderen kleedden zich zonder enige gene direct uit. Eén zette zelfs zijn bril af. Eenmaal leek het heel ongemakkelijk te worden: ik keek door de zoeker van de camera en ...hij had iets heel engs aan zijn billen....wat zat daar nu?! Ik had even enorme spijt van dit project. Maar... hij had een sigaar tussen zijn billen gestoken! Een week later kwam ik hem tegen en vroeg wat hij met de sigaar had gedaan? "Opgerookt!"

De eerste resultaten heb ik de modellen gemaald. Het bleek dat men zichzelf vaak niet herkent. Zo heeft iemand thuis met twee spiegels zichzelf bekeken om te zien welke billen van hem konden zijn. Een ander herkende zichzelf in een foto en was ietwat teleurgesteld over zijn bilpartij. Hij bleek de verkeerde voor ogen te hebben. Toen ik hem de juiste foto wees was zijn zelfvertrouwen weer hersteld. Partners zijn duidelijk trefzekerder in het herkennen van hun geliefde's achterste dan de modellen zelf. Ze herkennen hem meestal aan zijn hand!

Nu ik het project voor mijn verjaardag wilde afronden, begon ik aardig obsessief te leuren. Ik holde een buurman achterna en juist voor het raam van het kantoor waar ik al eerder geronseld had, hield hij staande. Vanuit het kantoor werden ondersteunende gebaren gemaakt, maar hij weigerde toch. Daarna naar een andere buurman. Nu was ik opzettelijk onduidelijk over het project, anders zou hij het niet doen en ik was in nood! Hij ging mee. Pas binnen bleek dat het bloot moest. Hij was te verbaasd om nog te weigeren. De tijd drong en billen waren niet direct meer voor handen. De laatste, meneer 49, een voorbijganger, heb ik letterlijk van de straat geplukt. Het was een wat gênante, maar natuurlijk ook grappige situatie. Het kon niet anders. Tijd om met het project te stoppen.

Dank dus aan alle prachtige BILLEN!!!